

Všichni jsme postižení

Pokáč

Když si sednu na vozejk,
jedu městem jako bejk,
asfalt hoří pod koly,
mám vlastní kočár jako šejk.

Někdy je mi líto těch,
co jdou pěšky po schodech,
já si frčím výtahem,
nikdy nedojde mi dech.

Všichni jsme postižení,
touhou naplno žít,
a proto těžký není,
přes různý překážky jít.

Osud ti pod nohy pár
klacků vždy připraví,
ale když máš v srdci žár,
nic tě nezastaví.

Whoou, whoou, whooou.

Už po narození hned,
mi řekli, že mám vlastní svět,
bohudík, že je to tak,
že to doktor nepoplet.

Kolem rozhlídni se dnes,
samej spěch a samej stres,
a já si ve svém vesmíru
žiju v klidu a míru.

Všichni jsme postižení,
touhou naplno žít,
a proto těžký není,
přes různý překážky jít.

Osud ti pod nohy pár
klacků vždy připraví,
ale když máš v srdci žár,
nic tě nezastaví.

Whoou, whoou, whooou.

Všichni jsme postižení,
všichni jsme postižení,
všichni jsme postižení,
všichni jsme postižení.

Tak strašně postižení,
tak strašně postižení,
neřeš, co se nezmění,
žij, jak když zítra není.

Všichni jsme postižení,
touhou naplno žít,
a proto těžký není,

přes různé překážky jít.

Osud ti pod nohy pár
klacků vždy připraví,
ale když máš v srdci žár,
nic tě nezastaví.

Všichni jsme postižení,
touhou naplno žít,
a proto těžký není,
přes různé překážky jít.

Osud ti pod nohy pár
klacků vždy připraví,
ale když máš v srdci žár,
nic tě nezastaví.

Všichni jsme postižení.